

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep van X, hierna te noemen appellant, d.d. 3 juni 2009, ontvangen 4 juni 2009, tegen het besluit van de examencommissie FEB d.d. 6 mei 2009 waarin hem de toelating wordt geweigerd tot de pre-master voorafgaande aan de master International Business van de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen.

In reactie op de uitnodiging van het college om na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn, heeft de examencommissie, hierna te noemen verweerster, op 11 juni 2009 laten weten dat een minnelijke schikking niet mogelijk is. Bij die mededeling werd tevens verweer gevoerd.

Op 18 juni 2009 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Daarbij was appellant aanwezig. Namens verweerster verscheen X. Tijdens de zitting zijn appellant en verweerster in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appellant maakt bezwaar tegen de weigering tot toelating, omdat hij in tegenstelling tot wat verweerster in het door hem aangevochten besluit aangeeft, meent te beschikken over voldoende bedrijfseconomische kennis om de pre-master met succes te kunnen doorlopen. Hij betoogt dat het programma van de door hem behaalde opleiding International Hospitality Management aan de NHTV International Management School, aangevuld met een theoretische onderbouwing op universitair niveau gedurende het gehele vierde studiejaar aan de Northern Arizona University's School of Hotel and Restaurant Management qua inhoud en diepgang op het gebied van Accounting, Finance, Marketing en Management minimaal vergelijkbaar is met de opleidingen, die volgens de Onderwijs- en Examenregeling masteropleidingen, 2008-2009, bijlage 4, hierna te noemen de regeling, rechtstreekse toegang tot de pre-master bieden. Voor wat betreft zijn kennis op het gebied van Finance voert hij tevens nog aan dat hij aan voornoemde Amerikaanse universiteit het vak 'Corporate Finance for Hospitality Managers' heeft gevolgd bij prof. P. Wiener, een MBA van Harvard Business School. Bovendien heeft hij op de onderhavige vakgebieden zowel in Nederland als in het buitenland praktijkervaring opgedaan. Voor wat betreft Wiskunde en Statistiek geeft appellant aan dat hij er zich van bewust is dat deze vakken bij zijn hbo-opleiding ontbraken, maar wijst hij op de hoge cijfers voor Wiskunde A1,2 op zijn cijferlijst bij het VWO-diploma. Daardoor meent hij er op te mogen vertrouwen dat hij over voldoende vaardigheden beschikt om de stof aan te kunnen. Tenslotte voegt appellant een aanbevelingsbrief toe van prof. John O'Connor, docent International Business en van prof. Susan Carder docente Marketing, beiden van het W.A. Franke College of Business of Northern Arizona University.

Verweerster geeft aan dat de door appellant behaalde hbo-opleiding, waarvan het vierde jaar ingevuld is door theoretische vakken aan de Northern Arizona University conform de regeling geen rechtstreekse toelating tot de pre-master International Business biedt, omdat deze vooropleiding teveel deficiënties vertoont op de specifiek bedrijfs-economische vakgebieden als Financiering en Accounting, maar ook Wiskunde en

Statistiek naast Marketing en Organisatie. Het toelatingsbeleid is aldus verweerster gebaseerd op een convenant afgesloten tussen de UvT en de Hogescholen Fontys en Avans. Ten behoeve van het convenant wordt de inhoud van alle hbo-programma's met een bedrijfseconomisch accent vergeleken met de ingangseisen voor elk van de gespecialiseerde masterprogramma's die de faculteit aanbiedt. Op basis van deze vergelijking is vastgesteld welke hbo-opleidingen toegang geven tot welk pre-master programma en het daarop aansluitende masterprogramma.

De door appellant gevolgde vooropleiding voldoet niet aan de eisen voor toelating tot de pre-master International Business. Appellant zou echter wel kunnen inschrijven aan één van de reguliere bacheloropleidingen en op vakniveau vrijstellingen kunnen aanvragen.

Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

De bevoegdheid tot toelating tot de opleiding is een discretionaire bevoegdheid van verweerster. Ingevolge artikel 7.61 lid 2 WHW is de toetsing door het college beperkt tot een rechtmatigheidstoetsing. Aldus dient het college te beoordelen of verweerster in redelijkheid tot het door haar genomen besluit heeft kunnen komen.

Hiertoe wordt in de eerste plaats vastgesteld dat de door appelland gevolgde vooropleiding in de regeling en de daarbij horende bijlagen niet is vermeld als opleiding die toegang geeft tot de pre-master International Business. De vraag die zich vervolgens voordoet is, of, zoals appelland heeft betoogd, de door hem gevolgde opleiding gelijk dient te worden gesteld met de opleidingen die wel toegang tot de opleiding bieden. Verweerster heeft er in haar besluit op gewezen dat de vooropleiding van appelland niet als gelijkwaardig kan worden aangemerkt. Tevens heeft verweerster uitgelegd dat de toelatingsprocedure met betrekking tot de pre-master in overleg met de besturen van de hbo-opleidingen tot stand is gekomen en dat door de faculteit uitgebreid onderzocht is welke opleidingen voor toelating tot deze pre-master in aanmerking komen. Gelet op de omstandigheid dat de opleiding van appelland niet is geselecteerd als geschikte vooropleiding voor de pre-master International Business, dient die opleiding niet als gelijkwaardig te worden aangemerkt. Het college kan verweerster in deze redenering volgen. Het college wijst er op dat in de pre-master waar in een jaar tijd 80% van de vakken gehaald zal moeten worden, een te smalle basiskennis al snel zal leiden tot serieuze studieproblemen. Nu voorts het specifieke kennisniveau van appelland op basis van het studiejaar aan de Amerikaanse universiteit nog afzonderlijk is gewogen en ook deze overweging niet tot een ander oordeel heeft geleid, is het college van oordeel dat het besluit van verweerster niet berust op een kennelijk onredelijke belangenafweging.

Gelet op het voorgaande is het college van oordeel dat verweerster in redelijkheid tot haar bestreden besluit heeft kunnen komen en verklaart zij het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 18 juni 2009 door het College van Beroep voor de Examens.

X
secretaris

X
voorzitter